

Ricardo Maduro, president d'Hondures, no fa res quan cada dia veu que el seu lema electoral "Tolerància Zero" és dut fins a les últimes conseqüències per part de les forces de seguretat que ell administra i també per les forces d'inseguretat que margina, si bé totes dues forces arriben a confondre's de tal manera que el dret a la seguretat és reduït a una qüestió de pura fe. Les primeres les formen els militars (entre elles, els "esquadrons de la mort") i la Policia Nacional Preventiva (PNP).

Les segones, les marginades, són ciutadans de tercera classe, desarrelats i víctimes alhora de formes d'organització social basades en la supervivència: "maras" o pandilles infantils i juvenils que actuen amb normes de conducta tribals, com és l'estrict control del territori, i que pateixen violència, drogues i malalties. L'acció criminal de totes dues forces, l'oficial i la marginada, han provocat l'assassinat de quasi 2.000 menors a Hondures durant els últims tres anys, 500 en els últims sis mesos. Quasi ningú en parla d'aquesta massacre de menors, i menys ara que les agències de comunicació internacional —quina sorpresa—, han posat de moda la por a la pneumònia atípica i la decadència de Fidel Castro per a tapar el procés de repartiment de petroli entre les superpotències i els assassinats que els militars nordamericans efectuen de forma indiscriminada sobre qualsevol oposició de la població civil iraquiana a la imposició de la tenebrosa i oliosa democràcia ianqui.

El president Maduro basà la seua campanya en acabar amb el crim organitzat a Hondures, però emprant les teories que va dur a la pràctica l'alcalde de Nova York, Rudolph Giuliani (sí, eixe, l'heroi de les Torres Bessones) en el segle passat: criminalitzant la misèria i la pobresa, desacreditant les possibilitats d'integració social, arribant fins i tot a la tortura i l'assassinat, si li calia, de minories ètniques i socials per tal d'exterminar qualsevol germen de delinqüència. Amnistia Internacional ha convidat repetidament el govern d'Hondures a combatre la "neteja social", les "execucions extrajudicials" de menors, de les quals només una ínfima part es produeixen dins de la mara, mentre que la resta d'assassinats s'hi troben directament relacionats amb els estaments policials.